

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-223/17-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Mirjane Čačić, članica vijeća te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja I. L. iz Z., kojeg zastupaju opunomoćenici odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu A. B. i N. L., Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., radi poništenja točke 3. izreke rješenja tuženika, na sjednici vijeća održanoj dana 15. ožujka 2018.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje točke 3. izreke rješenja Povjerenika za informiranje, KLASA: UP/II-008-07/16-01/510, URBROJ: 401-01/04-17-9 od 7. lipnja 2017.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

Obrazloženje

Tužitelj je protiv točke 3. izreke rješenja tuženika, KLASA: UP/II-008-07/16-01/510, URBROJ: 401-01/04-17-9 od 7. lipnja 2017., pokrenuo upravni spor tužbom od 17. srpnja 2017. Tužba je bila upućena prvostupanjskom sudu u Zagrebu, koji se oglasio nenadležnim i predmet ustupio ovom Sudu.

Tužitelj pobija točku 3. izreke rješenja tuženika iz svih zakonskih razloga smatrajući da je tuženik prekoračio svoje ovlasti kada je odbacio zahtjev tužitelja za pristup informacijama dostavljanjem tužitelju preslika slijedećih dokumenata:

- sadržaja elektroničke komunikacije koju je predstavnicima Republike Hrvatske vodila s predstavnicima ostalih zemalja kandidata
- bilješke s 2. sastanka radne skupine za pripremu nominacije za svjetsku baštinu D. k.
- davanjem cjelovitih odgovora na pitanja postavljena prije dvije godine.

Predlaže stoga poništiti spornu točku 3. izreke osporenog rješenja tuženika i odlučiti o zahtjevima koji su tim rješenjem odbačeni. Potražuje i trošak sastava tužbe, uvećan za pripadni PDV.

Tužbu opširno obrazlaže, u bitnom navodeći da tuženik nije imao pravnog temelja za odbacivanje naprijed navedenih zahtjeva i da u tom dijelu rješenje ne sadrži valjano obrazloženje. Ovo stoga, što je odredbom članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama

(„Narodne novine“, broj 25/13., 85/15., dalje: ZOPPI), propisano da zahtjev za pristupom informaciji rješava javnopravno tijelo od kojeg je informacija tražena (dalje Ministarstvo), a ne žalbeno tijelo. Oспорava i razloge zbog kojih mu je odbačen zahtjev te navodi da razlog za odbacivanje traženja za dostavom informacije o sadržaju elektroničke komunikacije koju je predstavnicima Republike Hrvatske vodila s predstavnicima ostalih zemalja kandidata, ne može biti u tvrdnji da taj sadržaj ne postoji jer da kolegica koja se time bavila, više ne radi u Ministarstvu. Nadalje, zapisnik s 2. sastanka radne skupine za pripremu nominacije za svjetsku baštinu D. k. je službeni dokument koje Ministarstvo mora posjedovati pa nije prihvatljivo obrazloženje da ta informacija ne postoji i da je zato zahtjev odbačen. U odnosu na treći zahtjev- odgovore na pitanja postavljena prije dvije godine, tuženik je ustvrdio da se radi o novinarskom upitu kojim se traže pojašnjenja za što tuženik nije nadležan, a koja tvrdnja prema mišljenju tužitelja nije argumentirana pa tuženik nije dao valjano obrazloženje. Smatra, također da se povodom žalbe rješenje ne smije izmijeniti na štetu žalitelja, što je ovdje učinjeno i da se rješenje tuženika nije smjelo zasnivati na novoutvrđenim činjenicama.

Tuženik, u odgovoru na tužbu ukazuje na ovlast žalbenog tijela da samo riješi upravnu stvar, na zakonsku odredbu prema kojoj se zahtjev za pristup informaciji odbacuje kada informacija ne postoji ili ako traženo nije informacija, kao i na činjenicu da je povodom žalbe tužitelja, tuženik donio rješenje kojim mu se omogućuju tražene informacije koje postoje i za koje je ocijenjeno da ih ima pravo dobiti pa rješenje nije doneseno na štetu žalitelja. Predlaže tužbu odbiti.

Ministarstvo zaštite okoliša i energetike, u odnosu na zapisnike i odgovore na pitanja ističe da ih je dostavio tužitelju 30. lipnja 2017., nakon zaprimanja rješenja tuženika od 8. lipnja 2017. donesenog povodom sličnog zahtjeva tužitelja iz 2014. godine.

Tužba nije osnovana.

Obzirom da se relevantni tužbeni navodi, jednako kao i navodi odgovora na tužbu, odnose isključivo na pravilnost primjene zakona na već utvrđene činjenice, Sud je ocijenio nepotrebnim provođenje rasprave u ovom predmetu.

Na temelju dokumentacije spisa predmeta sadržaja tužbe i odgovora na tužbu, Sud je utvrdio da je odluka tuženika u dijelu osporene točka 3. izreke tog rješenja valjano obrazložena i utemeljena na pravilnoj primjeni članka 23. stavka 4. ZOPPI-a, a procesne povrede na koje ukazuje tužitelj nisu počinjene.

Naime, kada odlučuje u povodu žalbe žalbeno tijelo je izrekom članka 115. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09., dalje ZUP) ovlašteno ispitati zakonitost i ocijeniti svrhovitost pobijanog rješenja u granicama zahtjeva iz žalbe, ali pri tome nije vezano žalbenim razlozima. Unutar te ovlasti drugostupanjsko tijelo riješit će stvar na temelju činjenica utvrđenih u prvostupanjskom postupku, s time da je ovlašteno, kad činjenice nisu u potpunosti utvrđene ili su pogrešno utvrđene u prvostupanjskom postupku, samo upotpuniti postupak (članak 115. stavak 3.).

Ovlast da samo riješi stvar je dakle izvorna ovlast žalbenog tijela, a hoće li pritom samo utvrđivati činjenice ili ne njegovo je pravo izbora.

Prema tome prigovor tužitelja da tuženik nije bio ovlašten odlučiti o dijelu zahtjeva za pristup informacijama na koji se odnosi pobijana točka 3. izreke rješenja tuženika, nije osnovan.

Način na koji je o tom dijelu zahtjeva tužitelja odlučeno proizlazi iz odredbe članka 23. stavka 4. ZOPPI koji ovlašćuje tijelo koje odlučuje o zahtjevu na odbacivanje zahtjeva ako traženu informaciju nema i ne zna gdje se nalazi.

U konkretnom slučaju tuženik je na temelju rezultata postupka koji je povodom žalbe proveo, utvrdio da informacije- sadržaj elektroničke komunikacije koju je predstavnicima Republike Hrvatske vodila s predstavnicima ostalih zemalja kandidata i bilješke s 2. sastanka radne skupine za pripremu nominacije za svjetsku baštinu D. k., nema i da prvostupanjsko tijelo nema saznanja gdje

se nalazi pa je dakle pravilnom primjenom članka 23. stavka 4. ZOPPI-a u vezi s ovlasti iz članka 115. stavka 1. i 2. ZUP-a odbacio zahtjev za dostavom tih informacija. Svoju odluku u odnosu na te informacije tuženik je detaljno i argumentirano obrazložio i takvo obrazloženje ovaj Sud prihvaća u cijelosti.

U odnosu na pitanja koje je tužitelj postavio Ministarstvu, pravilno je ocijenio tuženik da se ne radi o informaciji u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. ZOPPI-a, jer upiti za pojašnjenjima ne predstavljaju informaciju u smislu navedene odredbe pa za takav zahtjev tuženik doista nije nadležan.

Stoga, iako je tuženik taj dio zahtjeva tužitelja trebao odbiti zbog toga što traženo ne predstavlja informaciju, a ne odbaciti, time nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, jer taj zahtjev tužitelja nije osnovan pa način na koji je o njemu odlučeno ne utječe na drugačije rješavanje tog dijela zahtjeva.

Konačno prigovor tužitelja da je povodom njegove žalbe rješavano na njegovu štetu što je protivno odredbi članka 118. ZUP-a, nije osnovan, jer tuženik nije, povodom žalbe, izmijenio odbijajuće prvostupanjsko rješenje na štetu tužitelja, već je upravo suprotno u većem dijelu uvažio razloge žalbe i tužitelju omogućio informacije na koje ima pravo, dok je osporenom točkom 3. izreke, u skladu s člankom 115. ZUP-a sam riješio o neosnovanim zahtjevima tužitelja.

Zbog svega naprijed iznesenog ovaj Sud ocjenjuje tužbu neosnovanom te je pozivom na odredbu članka 57. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10.,143/12.,152/14.,94/16. i 29/17, dalje ZUS) odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

Točkom II izreke ove presude odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora u visini od 3.125,00 kn jer je tužitelj u cijelosti izgubio ovaj upravni spor pa sukladno članku 79. stavku 4. ZUS-a nema pravo na naknadu troškova spora.

U Zagrebu, 15. ožujka 2018.

Predsjednik vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.